

LEVEN IN HET LICHT

Bô Yin Râ

Leven in het licht

Gecombineerde uitgave van

Boven het leven van alledag / Über dem Alltag

Eeuwige werkelijkheid / Ewige Wirklichkeit

Leven in het licht / Leben im Licht

AURORA PRODUCTIONS

© Kober Verlag AG, Bern
© Aurora Productions, Zuid-Scharwoude 2023
www.aurora-productions.com

Dit boek is uitgegeven onder auspiciën van de Stichting Bô Yin Râ
www.boyinra.nl

Oorspronkelijke titels:
Über dem Alltag, Ewige Wirklichkeit, Leben im Licht,
in 1934 voor het eerst (separaat) uitgegeven door
Kobersche Verlagsbuchhandlung AG, Basel-Leipzig

Nederlandse vertaling 1975 door E. van Eeden,
verschenen als verzamelbundel, onder de titel:
Eeuwige werkelijkheid, Boven de alledag,
Leven in het licht (De Driehoek)

Nieuwe vertaling: Rob van der Hoeden
Schutbladen: Bô Yin Râ - Zegepraal / Sieg (uit het boek 'Werelden')
Eerste druk 2023

Opmaak: ImageSoft, Krimpen aan den IJssel
Druk: New Energy, Vianen

ISBN 978 9073007 536

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Om aan de vereiste auteursrechten te voldoen,
zij hier vermeld dat ik in het tijdelijke leven
de naam Joseph Anton Schneiderfranken draag,
zoals ik in mijn eeuwige geestelijke zijn
oer-gebonden ben in de drie lettergrepen:
BÔ YIN RÂ

*

Um den Forderungen des Urheberrechtes zu entsprechen,
sei hier vermerkt, daß ich im zeitbedingten Leben
den Namen Joseph Anton Schneiderfranken führe,
wie ich in meinem ewigen geistigen Sein
urbedingt bin in den drei Silben:
BÔ YIN RÂ

INHOUD

Boven het leven van alledag

Boven het leven van alledag	9
Denkend aan zee	11
Woord in het 'Woord'	13
Hij	17
Voorbeding	21
Noodzakelijke aardse zwaarte	23
Het werk van de Leidsman	25
De Stralende	27
Als...	29
Eenvoudig vast te stellen	31
Wat ik van mezelf weet	33
Het vereiste offer	35
De groet van de Verrezene	39
Joh. 14:6	41
In mijn naam	43
'Ik!'	45
Menswording	47
Zware eis	49
Belichaming van de geest	53
Onvermogen	55
Verplichting	57
De waarde van het wachten	59
'Wereldbeschouwing'	61
De loop der tijd	65
Bezonnenheid	67

Eerbied voor de ouderen 69
Het prijzen van de jeugd 71
Ervaringswijsheid 73
Kwalijk gevolg 75
Voorbarige verwachting 77
Jong en oud 79
Roeping 81
Waarde van de schone schijn 83
Zegenrijke leiding 85

Eeuwige werkelijkheid

Noodzakelijke voorwaarde 89
Geheim der uitverkiezing 91
Weg en doel 93
Uit het Zijn in de geest 95
Met mijzelf samenvallend 99
Teruggevonden 103
Onscheidbaar 105
Eerbied 107
Dwingende noodzaak 111
Onderscheid 115
Verplichting 117
'Genade'werk 119
Goddelijk lachen 121
Superioriteitsgevoel 123
Mogelijkheid tot verlossing 125
Omwille van de liefde 131
Beteugeling van het 'dier' 133

Schuld en boete 135
Het eeuwige 137
Vernieuwing 139
Onsterfelijkheid 141
Weten 143
Nadien 147
Ieder het zijne 149
Zelfvergoding 153
Werkelijk worden 155
Godservaring 157

Leven in het licht

Bekentenis 163
Wezenlijk 165
Vraag en antwoord 167
Vereniging 169
Drie in Een 171
Incommensurabel 173
Identiek 175
Bestemming 177
Wil ik een 'weg' voor jullie zijn 179
Noodzakelijkerwijs 183
God 185
Eeuwig huwelijk 187
In elkaar versmolten 189
Oneindigvoudige eenheid 191
Almacht 195
Evident 197

Bovenzinnelijk 199
Geestelijk ervaren 201
Onontbeerlijk 205
Angst 207
Inlossing 209
Onbeschrijfelijk 211
Verheldering 213
Leven in het licht 215
Zelfverandering 217
De ziel 219
En andermaal 221
Zij die aan de aarde ontrukt zijn 223
De talmenden 225
Onbeschrijfelijk nabij 227
Eeuwig leven 229
Voleinding 231

BOVEN HET LEVEN
VAN ALLEDAG

*

ÜBER DEM ALLTAG

Über dem Alltag

Über dem Alltag
Wollen wir wandeln!
Doch soll es hier sich um Dinge handeln,
Die auch dem Alltäglichen zugehören.
Wir wollen nicht Sinn und Herz betören,
Zu glauben, der Alltag sei uns fern,
Lebten wir auf einem fernen Stern.
Wir wollen hier nur so manches betrachten,
Was alle Alltäglichen allzeit verlachten.
Wir wollen den Alltag lieben und ehren
Und keinem seiner Rechte wehren.
Doch wollen wir Höhen und Firnen ersteigen,
Die auch *Alltagsfernes* uns *nahe* zeigen.
Wir wollen den Alltag
Unter uns sehen
Und uns in *ewigem* Lichte ergehen.
Wir wollen uns aus dem Alltag *erheben*,
Um kraftvoll in ihm uns *erneut zu erleben!*

Boven het leven van alledag

Boven het leven van alledag
willen wij ons bewegen!
Toch kom je hier dingen tegen
die ook bij het dagelijks leven horen.
Wij willen niet hart en zinnen betov'ren
door de waan: het alledaagse staat ons ver,
als leefden wij op een verre ster.
Wij willen vooral die zaken beschouwen
waarbij het volk zijn lach nooit in kon houden.
Wij willen het dagelijks leven omarmen en eren
en ons tegen géén van zijn rechten keren.
Toch willen wij bergen met vriessneeuw bestijgen,
om ook op het niet-alledaagse zicht te krijgen.
Wij willen het leven van alledag
onder ons zien, beneden,
en ons in ééuwig licht vertreden.
Wij willen ons boven het alledaagse begeven,
om ons daarin krachtig, als hernieuwd te beleven!

Meereserinnern

Das war am Meer –
Das war an nächtlichem Gestade –
Als ich zum erstenmale aus geweihtem Mund
Mich selbst in meinem Namen nennen hörte, –
Als Wahrheit wurde zugesagte Gnade,
Und kein Ersehnen mehr
Die Stunde störte.

Nun fühlte ich,
Bewußt in meinem Namen,
Zum erstenmal die Schwere meiner Bürde.
Daß Hochgeheiligte aus fernen Zonen kamen,
War Folgeleistung ihrer eigenen Würde.

Das war am Meer –
An griechischem Gestade –
Als keine Bindung mehr
Der Weihe wehrte, –
Und unerfaßlich lichterfüllte Gnade
Ewiger Urkunft mich erinnern lehrte...

Denkend aan zee

Het was aan zee –
het was op een rotskust, bij nacht –
toen ik voor 't eerst uit gewijde mond
mijzelf in mijn naam noemen hoorde, –
toen waarheid werd wat genade mij had toegedacht,
en geen verlangen meer
het uur verstoorde.

Nu voelde ik,
bewust in mijn naam,
voor 't eerst de zwaarte van mijn taak.
Dat hooggeheiligden uit verre oorden kwamen,
was het voortvloeiende van hun eigen verheven staat.

Het was aan zee –
op een Griekse kust –
toen geen gehechtheid meer
de wijding weerde, –
en onvatbaar lichtvervulde genade
mij mijn eeuwige oorsprong te herinneren leerde...

Wort im „Wort“

Da ich zum erstenmal die geistgeinten
Und mir im Geiste brüderlich vereinten Menschen,
Die ich, bis auf einen,
Niemals im Irdischen vordem gesehen hatte,
Meinen Namen
In der Weise ihrer Zungen
Sprechen hörte,
Fühlte ich im Innersten mich so erschüttert,
Daß ich kaum die Sprechenden: –
Die geistgeinten Meister, –
Um mich her noch klar gewahren konnte
Durch den Schleier den das Auge sich erzeugte...

Es war für mich erschreckend und verwirrend,
Daß sie mich *in meinem Namen* kannten: –
In dem ewigkeitsgezeugten *Namen*,
Der ich – *bin*,
So, wie die Quelle *Wasser* ist,
Und eines Wortes Inbegriff:
Sein *Sinn!*

Wohl *war* ich, was sie lauthaft sprachen,
Wie es sich in Menschenlauten wiedergeben läßt,
Seit Ewigkeiten, –
Doch niemand hatte vordem je
In erdenhaften Zeiten
Den Namen mir *genannt*,

In dem ich selbst mich kannte,
So, wie der ewigliche Vater mich im „Wort“
Bei Namen nannte.

Nun „gaben“ mir die hohen Meister
Und von da an meine Brüder,
Diesen gleichen Namen
Hier in Lauten dieser Erde, –
Auf daß Urewiges allhier aufs neue,
Neu geformt, in ihm verkündet werde.

Woord in het 'Woord'

Toen ik voor 't eerst de met de geest verenigde
en met mij als broeders in de geest verbonden mensen,
die ik, op één na,
nooit eerder hier op aarde had gezien,
mijn naam –
elk in zijn eigen tongval –
hoorde zeggen,
voelde ik mij in mijn diepste innerlijk zo aangegrepen
dat ik nauwelijks meer hen die spraken –
de met de geest verenigde meesters –
rondom mij duidelijk kon ontwaren
door de waas die 'k voor mijn ogen kreeg...

Het was voor mij schokkend en verwarrend
dat zij mij kenden in mijn naam: –
in de uit de eeuwigheid verwekte naam
die ik – bén,
zoals de welbron water is
en 't wezen van een woord:
zijn zin!

Wel wás ik wat zij duidelijk hoorbaar zeiden,
zoals het zich in mensentaal laat zeggen,
sinds eeuwigheden, –
maar niemand had mij ooit daarvoor
in aardse dagen
bij de naam genóemd

waarin ik mijzelf kende,
zoals de eeuwige Vader mij in het 'Woord'
bij name noemde.

Nu 'gaven' de hoge meesters
en sindsdien mijn broeders
mij precies diezelfde naam
in klanken van deze aard', –
opdat 't oereeuwige hier opnieuw,
in nieuwe vorm, daarin wordt geopenbaard.

Er

Eh' ich Ihn kennen konnte,
War er lange schon mir geistig nah.
Doch viele Jahre mußten so vergehen,
Ehe ich Ihn leibhaft vor mir sah.
Er, der in sich mich kannte
Und stets um mich war,
Erschien mir vordem gar als ungebannte
Drohende Gefahr.
Erst mußte alle Furcht ich in mir überwinden;
Nicht eher durfte ich Ihn leibhaft vor mir finden.

Als ich Ihn dann erkannte,
Kannte ich mich langhin selbst nicht mehr,
Und was ich irdisch vordem lebte, –
Schwand mir,
Ward mir schal,
Vergessenswürdig,
Wertelos
Und leer.

— — —

Nun sind wir lang schon
Ineinander Eines
Und doch Zwei, –
Und solcherart vereint
Zu geistigem Bewußtsein – :
In Zweieinheit – Drei.

Nie wirkt der Eine, nie der Andere allein,
Denn jeder tritt zugleich für Beide
Und sich selber ein.

Hij

Reeds lang voordat ik Hem kon kennen,
was er met Hem een geestelijk verbond.
Maar vele jaren moesten zo verstrijken,
eer Hij lichamenlijk voor me stond.
Hij die mij innerlijk kende
en mij steeds nabij was,
scheen me voorheen een niet bezworen
dreigend gevaar.
Eerst moest ik alle vrees in mij te boven komen;
niet eerder mocht Hij zich lichamenlijk aan mij vertonen.

Toen ik Hem dan herkende,
kende ik mijzelf allang niet meer
en hoe ik voordien op aarde had geleefd, –
verdampste,
verloor zijn smaak,
werd rijp om te vergeten,
waardeloos
en leeg.

— — —

Nu zijn wij lange tijd al
in elkander Een
en nochtans Twee, –
en, op die manier vereend
tot geestelijk bewustzijn,
in twee-eenheid – Drie.

Nooit werken wij als waren we gescheiden,
want elk treedt tegelijk voor beiden op
maar blijft zijn eigen leven leiden.